

F. t. l. om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

af anden virksomhed, ved hvilken udnyttelsen af den veterinære uddannelse er det væsentlige, er dyrlægegerning. Med denne bestemmelse tages sigte på f. eks. anvendelsen af stråleterapi ved behandling af dyr. Bestemmelsen skal ikke udelukke, at det som hidtil kan tillades udlændinge, der har veterinær uddannelse, men som ikke opfylder de i § 5, stk. 1, fastsatte betingelser for autorisation, midlertidigt udøver virksomhed ved forsknings- og undervisningsinstitutter her i landet.

De i stk. 2 foreslåede bestemmelser om, at retten til at udøve dyrlægegerning og at betegne sig som dyrlæge er forbeholdt de autoriserede dyrlæger, svarer til de i lægelovens § 1 indeholdte bestemmelser.

Den i stk. 3 foreslåede bestemmelse åbner mulighed for at anvende veterinærstuderende som medhjælpere for de autoriserede dyrlæger i tilfælde, hvor en større epizooti medfører, at behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af de autoriserede dyrlæger.

Med hensyn til de i stk. 4 foreslåede bestemmelser bemærkes, at en række funktioner, som traditionelt udøves af lægmænd, som anført ovenfor under omtalen af stk. 1, litra b, ikke anses for at kræve veterinær indsigt og derfor fortsat vil kunne udøves af lægmænd. Herudover kan der imidlertid forekomme tilfælde, hvor det må anses for rimeligt at tillade lægmænd at yde dyrlæger teknisk assistance ved udøvelsen af funktioner, der omfattes af stk. 1, litra b, c, d og e. Særlig for så vidt angår funktioner, der omfattes af litra c, bemærkes, at det kun vil kunne komme på tale, at det i det omfang, der måtte opstå behov herfor, tillades, at dertil uddannede lægmænd under en dyrlæges opsyn foretager masseindsprøjtninger af forebyggende art overfor ernærings- og mangelsygdomme.

Til § 5.

I § 5, stk. 1, foreslås fastsat bestemmelser om, hvilke betingelser en dyrlæge skal opfylde for at kunne autoriseres. Dyrlægen skal have bestået veterinæreksamen ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole, ved en af de andre nordiske veterinærskoler eller ved en statsanerkendt veterinærhøjskole eller et veterinært fakultet uden for Norden. For de 2 sidstnævnte kategoriers vedkommende anses supplerende kurser ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole for nødvendige, og endvidere anses det for nødvendigt, at de pågældende behersker det danske, norske eller svenske sprog. Endvidere kræves det, at dyrlægen skal have aflagt et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af landbrugsministeren.

De i stk. 2 foreslåede bestemmelser svarer til

13 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

bestemmelser, der indeholdes i § 2, stk. 2, i lægeloven.

Med hensyn til den i stk. 3 foreslåede bestemmelse bemærkes, at det må anses for hensigtsmæssigt, at landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om den fremgangsmåde, der skal følges ved meddelelse af autorisationer.

Til § 6.

De i § 6 foreslåede bestemmelser svarer i princippet til de bestemmelser, der i lægelovens § 4 er fastsat om speciallæger. Bestemmelserne vil muligvis ikke blive benyttet i større omfang, men under hensyntagen til den udvikling, som veterinærvidenskaben er genstand for, anses det for rigtigst, at de foreslåede bestemmelser optages i loven.

Til § 7.

Dyrlægernes pligter, bortset fra pligten til at tage del i veterinært arbejde i forbindelse med offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene, har ikke tidligere været nærmere præciseret i nogen lov.

I stk. 1 foreslås fastsat en bestemmelse om, at en autoriseret dyrlæge under udøvelsen af sin gerning er forpligtet til at vise omhu og samvittighedsfuldhed. En lignende bestemmelse indeholdes i lægelovens § 6, stk. 1.

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse om, at enhver praktiserende dyrlæge har pligt til at yde den første fornødne hjælp til alvorligt tilskadekomne dyr og til dyr, som af anden årsag lider alvorlige smerter, er først og fremmest begrundet i dyreværnsmæssige hensyn. Dyrlægen vil kunne have gyldigt forfald f. eks. på grund af sygdom, eller fordi han er optaget af at yde hjælp til syge dyr andetsteds. En lignende bestemmelse indeholdes i lægelovens § 7, stk. 1.

Den i stk. 3 foreslåede bestemmelse om, at enhver autoriseret dyrlæge inden for sit praksisområde er pligtig til at påtage sig veterinært arbejde som led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene, svarer til, hvad der nu påhviler dyrlægerne i henhold til § 1, stk. 4, i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

I stk. 4 foreslås der pålagt de autoriserede dyrlæger pligter med hensyn til afgivelse af indberetninger og oplysninger til veterinærdirektoratet. Regler for, hvorledes dyrlægernes optegnelser skal føres, vil blive fastsat efter forhandling med den danske dyrlægeforening.

Den i stk. 5 foreslåede bestemmelse vil især få betydning ved udstedelse af dyrlægeattester.